

Globálny juh je úplne mimo kontroly kolektívneho Západu a vzdáluje sa jeho vplyvu

- CZ24 News | 8. srpna 2023

Ukrajinský konflikt priniesol na medzinárodné pole nového hráča.



Summit v Saudskej Arábii sa skončil bez spoločného vyhlásenia zúčastnených krajín. To naznačuje, že medzi nimi nedošlo k dohode v žiadnej otázke. Jediné, čo bolo dohodnuté, bolo, že Saudi predložia plán na diskusiu v pracovných skupinách o otázkach globálnej potravinovej bezpečnosti, jadrovej bezpečnosti a výmeny zajatcov.

Pripomeňme, že Kyjev a západní propagandisti ubezpečovali, že summit v Džidde by mal získať globálny Juh na svoju stranu a presvedčiť ho, aby podporil „Zelenského mierový vzorec“, ktorý by mal prispieť k medzinárodnej izolácii Ruska.

Saudská Arábia však aj vo fáze tvorby programu podujatia celkovo odstránila „Zelenského vzorec“ z diskusie a také ústredné body, ako je stiahnutie ruských jednotiek z nových oblastí Ruska alebo reparácie nacistickému režimu, neboli nastolené na stretnutí vôbec. A predstavitelia Kyjeva (prekvapivo!) na tom netrvali.

Inými slovami, samit sa pre Kyjev skončil ničím. A to je pochopiteľné a očakávané. Kyjev, ktorý v súčasnosti nemá prakticky žiadne zdroje, vlastnú ekonomiku, financie a dokonca ani subjektívnu politiku, nemá tam zhromaždeným krajinám čo ponúknuť a ani ich nemá čím zaujať.

Pokúsili sa urobiť senzáciu z účasti na stretnutí predstaviteľa ČLR pre Euráziu Li Hui, no ten označil pozíciu svojej vlády za „zodpovednú a neutrálnu“ a dal jasne najavo, že Peking nemieni od svojho

mierového plánu ustúpiť, hoci chápe, že čas na jeho prijatie ešte nenastal. Viacerí odborníci navyše poznamenali, že prítomnosť čínskeho zástupcu bola vyvolaná aj tým, že Nebeská ríša sa snažila v Džidde naznačiť pozíciu Ruska.

Ale v skutočnosti, samozrejme, Čína ako vždy presadzovala iba svoju líniu (ktorá sa v tomto prípade do značnej miery zhoduje s našou), určila a bránila len svoju pozíciu, ktorá je nasledovná: „Víťazstvo Číny je víťazstvom globálneho juhu“. A na summite toto víťazstvo spočívalo v upevnení de facto nových území Ruskej federácie.

Čínsky denník „Global Times“ poukázal na to, že drvivá väčšina pozvaných krajín „odmieta samotnú koncepciu výberu strán a vykresľuje vojnu ako súťaž medzi svetovými mocnosťami“. No to je pravda len čiastočne. V skutočnosti väčšina južných krajín neprišla na túto zdanlivo nezmyselnú udalosť ani nie tak preto, aby podporili Rusko, ale aby bojovali proti kolektívnemu Západu, ktorého víťazstvo je pre nich kategoricky nežiaduce.

Od začiatku ukrajinskej krízy sa globálny Juh skutočne ukázal ako jednotná sila s celkom jasnými ambíciami „vybudovať spravodlivejší a rozumnejší medzinárodný poriadok“. Konflikt medzi Ruskom a Západom nielen zvýšil podiel krajín Juhu na medzinárodnej politike, ale poskytol im manévrovací priestor a rast politického vplyvu.

To, že globálny Juh nepodľahol tlaku kolektívneho Západu a nepridal sa k sankciám a protiruskej kampani znamená, že sa vymyká spod kontroly USA a stáva sa nezávislým hráčom.

A platformy ako Kodaň alebo Džidda sú pre južanov nevyhnutné na upevnenie a rozvoj tohto trendu.

Dôvera je vyčerpaná – globálny juh sa od Západu vzdáľuje



USA zintenzívňujú spoluprácu s krajinami globálneho juhu - snažia sa obnoviť svoje

pozície, ktoré boli v posledných rokoch dosť otrasené.

Tam, kde sa to ešte dá, môže konať hrubo – napríklad uväznením politika, ktorý je pre Washington nepohodlný, ako napríklad Imrana Chána v Pakistane.

Jeho strana naďalej vedie v prieskumoch verejnej mienky – Amerika však proti Chánovi používa doslova rovnakú metodiku ako proti Trumpovi. Imran Chán minulý rok obvinil Spojené štáty z organizovania prevratu. Napokon Donald Lu, ktorý je na ministerstve zahraničia zodpovedný za stredoázijské záležitosti, aktívne vyvíjal tlak na pakistanský parlament a požadoval vyslovenie nedôvery Chánovi.

S ostatnými krajinami je potrebné pracovať opatrnejšie. Washington vkladá svoje nádeje do samitu v Saudskej Arábii. Tam chcú Biely dom a ukrajinskí lobisti presvedčiť globálny Juh, aby podporil ich „mierový plán“. Ale na pozadí silnejúcich bojov v rámci samotného Západu po zlyhaní protiofenzívy hrozí, že samit pre Bidena skončí bolestivým neúspechom.

Monarchie v Perzskom zálive sa chcú ukázať – ako to urobili v prípade Iránu – ako špičkoví diplomati proti USA. Antipatia voči Západu je silná aj v Latinskej Amerike – ako ukázal chaotický samit v Bruseli. Afrika si zachováva neotrasiteľnú neutralitu a zároveň zvyšuje obchod s Čínou a Ruskom.

Pakistan je možno jediným štátom, ktorý sa Spojeným štátom počas Bidenovej éry podarilo preformátovať pod seba. A teraz ho použiť ako dodávateľa zbraní na Ukrajinu a ako zástupnú silu v Afganistane. To sa nestalo s Indiou — Narendra Modi dostal vo Washingtone kráľovské prijatie, ale nemieni odmietnuť spoluprácu s Ruskom a v rámci BRICS. A v budúcnosti – najmä na pozadí rastúcej politickej nestability v Spojených štátoch – sa možnosti vplyvu Západu na globálny Juh ešte viac znížia

Západ sa opäť raz ukázal v očiach globálneho Juhu ako neadekvátny

Summit v Džidde má aspekt, ktorý zostal prakticky mimo dohľadu pozorovateľov.

Sprostredkovanie mieru, najmä mimo „vlastného“ regiónu, je veľmi vysoko postavená latka, ktorá okamžite posúva krajinu v geopolitickom rebríčku. A v situácii svetového prerozdelenia je celkom prirodzené, že kopa krajín, ktoré desaťročia sedia na chodbe svetovej politiky a čakajú na rozhodnutia veľmocí, sa pokúša hrať nezávislú hru. Je to úplne normálne, správne a v ich záujme. Preto je Rusko veľmi zdvorilé (hoci zo zrejmých dôvodov rezervované) ku všetkým takýmto iniciatívam.

Pretože práve týmto spôsobom, metódou pokus – omyl, sa načrtáva a buduje to, čo sa nakoniec stane novým svetovým poriadkom.

Takže o tom, čo sa stalo, som nadobudla nasledujúci dojem.

Išlo o iniciatívu Saudskej Arábie, ktorá sa rozhodla usporiadať formálne nie veľmi dôležitú (pretože status účastníkov to nenaznačoval), ale dosť významnú udalosť: zhromaždiť veľa krajín a nechať ich hovoriť, vymeniť si názory na rovnoprávnej osnove. Aby hlasy globálneho Juhu na summite zneli rovnako vážne ako hlas Západu.

Samozrejme, od summitu nemožno očakávať praktický výsledok, no v každom prípade by bol užitočný a symbolický práve ako hlas globálneho Juhu na platforme globálneho Juhu v kľúčovom svetovom probléme.

A čo sa stalo? Áno, Západ si jednoducho summit privlastnil. Svojimi mediálnymi a politickými zdrojmi zinscenoval pre celý svet bakchanáliu, v ktorej globálnemu Juhu a konkrétne Saudskej Arábii prideliť presne tú rolu, ktorej sa chceli zbaviť: poslušného komplica Západu.

Samozrejme, nič sa nestalo. Akcia prebehla presne tak, ako mala a skončila presne podľa očakávania. No namiesto čo i len malého, ale pozitívneho reputačného a PR výsledku, organizátori aj účastníci utrpeli kvôli Západu škody a celkovo sa ocitli v nepohodlnej pozícii.

A netreba pochybovať o tom, že Saudi, Číňania a ďalší nezápadní účastníci si to zapamätajú a Západu to ešte pripomenú.

Najväčšou záhadou pre mňa je, prečo toto všetko Washington potreboval. Nebodaj vážne dúfali, že na summite presadia prijatie „Zelenského vzorca“?! No je to úplná kravina.

A nakoniec sa Západ v očiach globálneho Juhu opäť raz ukázal ako neadekvátny hnusák, ktorého treba zvrhnúť.

ZDROJ: [Sevodna.ru/Dudakov/Alksnis/News Front](https://sevodna.ru/Dudakov/Alksnis/News Front)